

Maandag 14 november

‘... dat ik een plaats voor jullie gereed zal maken’ (Joh. 14:2)(NBV).

De hemel (1).

In deze overdenking benadrukken we hoe belangrijk het is om alles uit je dag te halen: genieten van waar je nu bent op weg naar waar je straks heen gaat. En dat is een goed advies. Maar uiteindelijk zou je grootste verlangen als een verlost kind van God niet moeten uitgaan naar wat tijdelijk is, maar naar wat eeuwig is - je hemelse thuis. Jezus beschreef het als volgt: ‘In het huis van mijn Vader zijn veel kamers; zou ik anders gezegd hebben dat ik een plaats voor jullie gereed zal maken?’ Max Lucado schrijft: ‘De reis naar huis is mooi, maar de reis is niet het doel. Een deel van deze boodschap bereidde ik voor in een vliegtuig. Terwijl ik rond keek naar mijn medepassagiers, zag ik tevreden mensen. Dankzij boeken, kussens en kruiswoordpuzzels brachten ze de tijd aangenaam door. Maar stel dat deze aankondiging had geklonken: ‘Dames en heren, deze vlucht is uw eindbestemming. We zullen niet landen; dit vliegtuig is uw thuis, dus geniet van de reis.’ De passagiers zouden gaan muiten. We zouden de cockpit overnemen en een landingsplek zoeken. We zouden geen genoegen met een dergelijk idee. De reis is niet de bestemming. Het vliegtuig niet het doel. Zij die tevreden zijn met niets meer dan de vreugde van de reis zijn te gauw tevreden. Ons hart vertelt ons dat er meer in dit leven is dan alleen dit leven. Net als E.T. steken wij een gekromde vinger omhoog. We weten misschien niet waar we heen moeten wijzen, maar we weten dat we het vliegtuig niet ons thuis moeten noemen.’ Jezus zei dat hij een plaats gereed zal maken. En op aarde is daar niets mee te vergelijken! Leef dus met de hemel in gedachten.

Dinsdag 15 november

‘... streef dan naar wat boven is...’ (Kol. 3:1)(NBV).

De hemel (2).

Vijfhonderd jaar geleden waren matrozen bang voor de horizon, omdat ze geloofden dat als je te ver zeilde, je van de rand van de wereld kon vallen. Vandaag lachen we om zo’n idee. Maar toen waren ze bloedserius; zozeer zelfs dat ze in de Straat van Gibraltar een monument oprichtten als herinnering aan die opvatting. Op de smalste punt zetten Spanjaarden een enorme gedenksteen neer met de Latijnse inscriptie ‘ne plus ultra,’ wat betekent ‘niet verder’. Totdat Christoffel Columbus in 1492 langs voer en hun theorie bijna letterlijk opblies. De ontdekking van nieuwe werelden en nieuwe horizonten veranderde het denken van de mensen. Spanje erkende dit zelfs in zijn munten waarin de inscriptie ‘plus ultra’ kwam te staan - ‘steeds verder’. Heb jij jezelf beperkt in je denken? Heb jij spijt van verspilde levensseizoenen vol dwaze ideeën en bezigheden? Heb je het gevoel alsof je beste jaren voorbij zijn? Dat is niet zo! Je hebt de eeuwigheid voor je om de verloren tijd goed te maken in een verheerlijkt hemels lichaam dat geen beperkingen kent. Je grootste momenten liggen nog voor je, aan de andere kant van het graf. Dus: ‘Streef dan naar wat boven is, waar Christus zit aan de rechterhand van God. Richt u op wat boven is...’ (v. 1-2). De apostel Johannes was een gevangene, omgeven door de zee op het kleine eiland Patmos. Overal waar hij ging, was de zee. Het beperkte hem. Het sloot hem in en scheidde hem van de mensen die hij liefhad. Toen liet God hem de heerlijkheden van de hemel zien en hij schreef: ‘De zee is er niet meer’ (Op. 21:1). Geen beperkingen - in de hemel zal je eindelijk vrij zijn.

Woensdag 16 november

‘Ook heeft Hij de eeuw in hun hart gelegd...’ (Pred. 3:11)(HSV).

De hemel (3).

Waarom sterven er elke dag duizenden kinderen van de honger, terwijl ‘werelds rijkste landen elke nacht voldoende voedsel weggooien om hen te voeden? Van de 3500 jaar opgetekende beschaving zijn er slechts 268 jaar verstreken zonder dat er ergens op de aardbol oorlog woedde. Toch zijn er in diezelfde periode 8000 vredesverdragen getekend. Waarom is het streepje tussen de data op een grafsteen zo klein? Iets zegt ons dit niet juist is, niet goed, niet eerlijk. Dit is niet ons thuis. Wie heeft deze gedachten in ons hoofd geplant? De Bijbel zegt: ‘God heeft de eeuw in hun hart gelegd.’ Als verlost kind van God is je leven op aarde nog maar het begin. Het is de eerste letter van de eerste zin van het eerste hoofdstuk van het grote verhaal dat God aan het schrijven is. We zijn als postduiven; we hebben een aangeboren detectiesysteem waar ons thuis is. We zijn op weg naar de hemel en hongeren naar de hemel. Dat betekent niet dat je zo op de hemel gericht kunt zijn dat je niet meer van nut bent op aarde. Als je het ‘voortreffelijk, je bent een goede en betrouwbare dienaar’ wilt horen (Matt. 25:21), moet je elke dag op aarde een goede en betrouwbare dienaar van God zijn. Maar je opdracht is: ‘Zoek liever eerst het koninkrijk van God’ (Matt. 6:33). In zijn plan draait het allemaal om de Koning en zijn koninkrijk. Hij schreef het script: ‘zijn voornemen om met Christus de voltooiing van de tijd te verwezenlijken en zijn besluit om alles in de hemel en op aarde onder één hoofd bijeen te brengen, onder Christus’ (Efez. 1:10). De Bijbel eindigt met de woorden: ‘Hij die van deze dingen getuigt, zegt: ‘Ja, ik kom spoedig!’ Amen. Kom, Heer Jezus!’ (Op. 22:20). Hoe kom je in de hemel? Door je vertrouwen te stellen op Jezus Christus.

Donderdag 17 november

*‘Laat daarom iedereen die denkt dat hij stevig overeind staat oppassen dat hij niet valt’
(1 Kor. 10:12)(NBV).*

Kom dichterbij God en blijf daar!

Toen de apostel Paulus schreef over fouten die sommigen van Gods volk in het verleden hadden gemaakt, zei hij het als volgt: ‘Wat hun overkomen is, moet ons tot voorbeeld strekken; het is geschreven om ons, voor wie de tijd ten einde loopt, te waarschuwen. Laat daarom iedereen die denkt dat hij stevig overeind staat oppassen dat hij niet valt. U hebt geen beproevingen te doorstaan die niet voor mensen te dragen zijn. God is trouw en zal niet toestaan dat u boven uw krachten wordt beproefd: hij geeft u mét de beproeving ook de uitweg, zodat u haar kunt doorstaan’ (v. 11-13). Paulus richt zich hier op twee soorten mensen die een bijzonder risico lopen: 1) Zij die denken dat ze niet kunnen vallen. ‘Laat daarom iedereen die denkt dat hij stevig overeind staat oppassen dat hij niet valt.’ Vergeet zelfvertrouwen; het is nutteloos. Kweek Godsvertrouwen. 2) Zij die denken dat ze nooit meer kunnen opstaan. ‘God is trouw en zal niet toestaan dat u boven uw krachten wordt beproefd: hij geeft u mét de beproeving ook de uitweg, zodat u haar kunt doorstaan.’ Is dat niet geweldig nieuws? God begrijpt je strijd niet alleen, hij belooft je ook een uitweg, een manier om er doorheen te komen. Dus het woord voor jou vandaag is: kom dichterbij God en blijf daar!

Vrijdag 18 november

'Ik moet mij beheersen en mijn tong voor zonde behoeden' (Ps. 39:1)(NBV).

Woorden (1).

Iemand schreef: 'Een achteloos woord kan tweedracht zaaien; een hardvochtig woord kan een leven kapot maken. Een bitter woord kan haat inprenten; met een brutaal woord kan je iemand om de oren slaan. Een vriendelijk woord kan de weg vereffenen; een vrolijk woord kan de dag verlichten. Een passend woord kan stress verminderen; een liefdevol woord kan genezen en zegenen.' De Bijbel zegt dat er geen mens is die de tong kan temmen (Jak. 3:8). Wat kun je wel doen? Even pauzeren voordat je iets zegt, gevoelig worden voor de leiding van de heilige Geest in jou en putten uit zijn kracht. Je zelf eraan herinneren dat je een eenmaal uitgesproken woord nooit meer terug kan nemen en dat alle 'sorry's' in de wereld dat niet zullen veranderen. De psalmist, die kennelijk de fout had gemaakt door te praten toen hij had moeten luisteren, schreef: 'Ik moet mij beheersen en mijn tong voor zonde behoeden.' In de Bijbel wordt gesproken over vasten: je voor een bepaalde periode van voedsel onthouden. Het heeft een geestelijk reinigende werking. Het trekt ons dichter naar God toe. Het versterkt en scherpt ons. Dus ik heb een idee voor je: wat zou je vinden van een mondeling vasten de komende dertig dagen? Een gedeeltelijk vasten welteverstaan. Jesaja zei: 'God, de Heer, gaf mij een vaardige tong, waarmee ik de moedeloze kan opbeuren' (Jes. 50:4). Laat niet je tong de toon aangeven waarbij jij volgt, maar laat je mond worden geleid door de Geest.

Zaterdag 19 november

'Mijn mond spreekt wijze woorden...' (Ps. 49:3)(NBV).

Woorden (2).

De Bijbel zegt dat je vriendelijk moet zijn in je uitingen. Dat betekent dat je doel in een gesprek altijd moet zijn om het beste in anderen naar boven te halen, niet om hen te denigreren of af te kappen. Goede communicatie maakt goede vrienden, dus je moet duidelijk zijn wanneer het gaat om je persoonlijke grenzen, overtuigingen, waarden en verlangens. Het kan best waar zijn dat er meer problemen worden vergeten dan er ooit worden opgelost, maar gezonde relaties vragen soms om een gezonde confrontatie. En er is een juiste tijd en een juiste manier om het te doen. Wanneer je te maken hebt met een moeilijke situatie, bid dan en sta op dit woord: 'Mijn mond spreekt wijze woorden; diepzinnig is wat mijn hart overpeinst.' Je woorden zijn het voertuig waarmee je gedachten worden getransporteerd en je tong is de bestuurder. Dus als je niet op de verkeerde weg terecht wilt komen of in een wrak wilt veranderen, bid dan: 'Heer, geef me woorden van wijsheid. Help me om de juiste dingen te zeggen, op de juiste manier, op het juiste moment.' De heilige Geest is een geweldige rijinstructeur! Hij zal je leiden, instrueren en met je blijven werken, net zolang totdat je het goed hebt. Hij zal je helpen groeien in genade totdat je in je relaties zo ver bent dat je kunt zeggen: 'Op mijn uitspraken kun je vertrouwen, niets is vals en krom. Wie inzicht heeft vindt ze duidelijk, ze zijn eenvoudig voor wie kennis heeft verworven' (Spr. 8:8-9). Wanneer je dat kunt zeggen, weet je dat je vooruitgang boekt!

Zondag 20 november

*‘Wie veel vrienden maakt, raakt snel geruïneerd, een echte vriend is meer waard dan een broer’
(Spr. 18:24)(NBV).*

Wie zijn je echte vrienden?

Wie zijn je echte vrienden? Denk daar eens even over na. Hoeveel van de mensen die jij als je vrienden beschouwt, geven echt om je? Hoeveel moedigen je aan in je visioenen en dromen en zijn er voor je wanneer je vastloopt? Als we eerlijk zijn, zouden de meesten van ons moeten toegeven dat een groot aantal zogenaamde vrienden en collega's er helemaal niet voor ons is. In feite zijn veel van de mensen met wie we tijd doorbrengen tijdverspillers die onze energie laten wegstromen en onze dromen kleineren. In het Oude Testament waren David en Jonatan bereid om hun leven voor elkaar te geven. En Ruth vertelde Naomi dat zij zou gaan waar zij heen ging (zie Ruth 1:16). Heb jij dergelijke vrienden? Zo niet, besteed dan meer tijd aan het opbouwen van relaties met mensen die echt om je geven; die niet zich bedreigd voelen door je succes en die je willen zien slagen. Tegen de anderen hoef je niet kil of onbeleefd te doen. Behoud hun vriendschap, maar breng je echte tijd door met vrienden die in je geloven en die willen dat je je door God gegeven potentieel bereikt. Romanschrijver Elizabeth Jane Howard zei: 'Noem het een clan, noem het een netwerk, noem het een stam, noem het een familie. Hoe je het ook noemt, wie je ook bent, je hebt het nodig.' Hier is een gegarandeerd principe wanneer het gaat om het kweken van echte vriendschappen: wat jij in je eigen leven wilt, moet je eerst aan anderen geven. Als jij echte vrienden wilt, moet je een echte vriend worden. Als je een oogst van zegen in je eigen leven wilt, plant dan zaden van zegen in het leven van anderen.